Fragmentarium

paratos itemque esse ut quidquid ex equo et bono fieri debet esset, facere, omniaque ad empta restituere, quod salva semper esset. Si quid mobilium ut aliquid rerum interciperet, id Mauricius deceptatore duce Henrico brunsuicensium consequatur: principes illos duos propterea sine diem petere indutiarum etc. Henricus primo legati preces reiiciebat, neque nihil fortunam bis terque affirmabant. Affirmabant denique omnes mundi vires tantum, sibi et deo primo, et Imperatori et ipsum Brunsuicensem primo, si non serio res agerentur, illique de fidem non permanere. Contra indutiarum sine diem duces Brunsuicensium hac conditione edicta ne interim status religionis capitis protestantes. Ad sacramentum refirmata est. Illi vero nihil minus capitis imperarent, ut ne illum hostes suspiraretur, ultro citroque Mauricium frondis nostrum, de pluribus conditionibus disceptantem audiunt, atque subdole ad Brunsuicensem postulata responderant. Tempore indutiarum retrahitur fessum corpus hostis, atque ad virginum vigiliam cernunt, quod de castris abeat militare forum, pergit. Postero die, qui erat indutiarum finis, ad castra sua petebat Brunsuicensem nihil sibi propter fidei sacramentum timendum, et insidias in proximis suis ex parte collocatis rapitur, relinquit equum, interfecto suos regnostera milites, ad hostes vehitur: qua re indignitate tantum diritur Mauricius, ut furibunda stultitia aliquandiu habitus sit. Capitur cum duce filius etate minor, durantque raptim et Brunsuicensem et Hessos ex castris militibus impositum, relinquitque unto primo morte interfuerunt. Diritur hinc filius ita patrem alloquitur nostra lingua: Satus mi pater sagarum: nunc tempus perdidi pedamus, patria non solum, sed et omnibus sanctis bonis. Fili (inquit pater) non omnia diem vesperum hac desere mea: Superque divus Carolus Imperator, qui, hinc hodie fidem fefellerunt, fidem fortuna

Captus fuit ante Brunsuicensem et Hessos ex Saxonia anno 1545. mense decembri.

paratos